

Правен бюлетин

Акценти в броя:

Обнародвани нормативни актове

- Закон за военното разузнаване (бр. 88 / 13.11.2015 г.)
- Наредба № 2 от 26 октомври 2015 г. за единните стандарти и за организацията на дейността на туристическите информационни центрове (ТИЦ) и Националната мрежа на туристическите информационни центрове (бр. 85 / 3.11.2015 г.)

Внесени законопроекти

Съдебна практика

Календар

Анализи

Липсващите отговори за големите предприятия в Закона за енергийната ефективност

Обнародвани нормативни актове

Закон за военното разузнаване (бр. 88 / 13.11.2015 г.)

Законът е в сила от 1 ноември 2015 г. Въвежда правна регламентация на организацията, дейностите, задачите и функционирането на разузнаването във въоръжените сили на Република България, както и на статута на неговите служители. Разписани са правомощията и отговорностите на органите за неговото управление.

Регламентирано е сътрудничеството с военните разузнавателни органи на други държави и структури в НАТО и ЕС.

Наредба № 2 от 26 октомври 2015 г. за единните стандарти и за организацията на дейността на туристическите информационни центрове (ТИЦ) и Националната мрежа на туристическите информационни центрове (бр. 85 / 3.11.2015 г.)

Издава се на основание чл. 58, ал. 4 от Закона за туризма, в който още от неговото влизане в сила през 2013 г., е предвидена наредба, която да определи единните стандарти и организацията на дейността на туристическите информационни центрове (ТИЦ) и

Националната мрежа на сертифицираните туристически информационни центрове.

ТИЦ подлежат на доброволно сертифициране по реда на наредбата, което се извършва с цел удостоверяване пригодността на центъра за предлагане на качествено информационно обслужване на действителните и потенциалните посетители и туристи в България, гарантиране правата и повишаване удовлетвореността на потребителите на туристическите услуги, предоставяни от ТИЦ.

Информация за сертифицираните центрове и за лицата, извършващи дейност в тях, се публикува в Националния туристически регистър (НТР) по чл. 166, ал. 1 от Закона за туризма.

Наредбата влиза в сила в 6-месечен срок (м. май 2016 г.) от обнародването ѝ в „Държавен вестник“. Функциониращите до влизането ѝ в сила туристически информационни центрове или други посетителски и информационни центрове, които желаят да станат част от националната мрежа на ТИЦ, приваждат дейността си в съответствие с изискванията и подават заявление за издаване на сертификат за ТИЦ в 3-месечен срок от влизането в сила на наредбата.

Други обнародвани нормативни актове:

Закон за ратифициране на Спогодбата между правителството на Република България и правителството на Република Австрия за сътрудничество в областта на културата, образованието, науката и младежта (бр. 88 / 13.11.2015 г.)

Постановление № 291 от 29 октомври 2015 г. за приемане на Наредба за определяне на реда за получаване на съдействие и организиране на прикриването на служители на Министерството на вътрешните работи в държавните органи, организации и юридически лица (бр. 85 / 3.11.2015 г.)

Постановление № 292 от 29 октомври 2015 г. за изменение на Наредбата за граничните контролни-пропускателни пунктове, приета с Постановление № 104 на Министерския съвет от 2002 г. (бр. 85 / 3.11.2015 г.)

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 9 от 2011 г. за специфичните изисквания към безопасността и качеството на храните, предлагани в детските заведения и училищата, както и към храни, предлагани при организирани мероприятия за деца и ученици (бр. 85 / 3.11.2015 г.)

Наредба за допълнение на Наредба № 7 от 1999 г. за регистрация на граждански въздухоплавателни средства в Република България (бр. 85 / 3.11.2015 г.)

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 26 от 2010 г. за специфичните изисквания за директни доставки на малки количества суровини и храни от животински произход (бр. 87 / 10.11.2015 г.)

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 16 от 2015 г. за прилагане на подмярка 19.1 „Помощ за подготвителни дейности“ на мярка 19 „Водено от общностите местно развитие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. (бр. 87 / 10.11.2015 г.)

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 33 от 2003 г. за възнаграждението на синдика в банка в несъстоятелност (бр. 87 / 10.11.2015 г.)

Постановление № 303 от 9 ноември 2015 г. за приемане на Наредба за държавните изисквания за придобиване на висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър“ по специалности от регулираната професия „Инженер в геодезията, картографията и кадастъра“

в професионално направление „Архитектура, строителство и геодезия“ (бр. 88 / 13.11.2015 г.)

Наредба за изменение на Наредба № 8 от 2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Модернизиране на земеделските стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. (бр. 88 / 13.11.2015 г.)

Внесени законопроекти

Закон за изменение на закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията

Във връзка с въведеното през 2012 г. законово изискване в срок до 01.01.2016 г. всички общини да имат одобрени общи устройствени планове, се предлага удължаване на този срок до 2018 г.

Съдебна практика

Върховен административен съд – преюдициално заключение на СЕС по С-185/14

ВАС е сезиран с искане за прогласяване нищожността на чл.57,58,59,63,92 и 93 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж и установяване незаконосъобразност на разпоредбите на чл.50,51,52,54,55,56,57,58,59,53,66,92,93 от НПОС. Според жалбоподателите, наредбата предоставя изключителни права на предприятието „Български пощи“ ЕАД да изплаща парични преводи за пенсионно осигуряване, въпреки че лицензия за извършване парични преводи притежават и редица други предприятия, с което пряко се нарушават правилата на свободната конкуренция и по този начин, чрез подзаконов нормативен акт е налице държавна помощ, несъвместима с вътрешния пазар.

На тази база петчленният състав на ВАС е сезирал СЕС, чието заключение е следното:

1) Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата, изменена с Директива 2008/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г., трябва да се тълкува в смисъл, че услугата по извършване на пощенски паричен превод на суми от подателя, който в случая е Държавата, до получател — чрез оператора, на когото е възложено да

извършва универсалната пощенска услуга — не попада в приложното поле на тази директива.

2) Член 107, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако извършването на пощенски парични преводи, чрез които се изплащат пенсии, представлява икономическа дейност, тази разпоредба все пак не се прилага при предоставено от държава членка на предприятие като разглежданото по главното производство изключително право да изплаща пенсии чрез пощенски парични преводи, стига тази услуга да е услуга от общ икономически интерес, компенсацията за която представлява насрещната престация за услугите, осъществени от това предприятие за изпълнение на задължението му за обществена услуга.

Календар

27.11.2015

Инвестицията като начин на живот (Четвърта годишна конференция за инвестиции и валутна търговия), Интер Експо Център

Анализи

Липсващите отговори за големите предприятия в Закона за енергийната ефективност

На 15 май 2015 година в България влезе в сила изцяло нов Закон за енергийната ефективност („ЗЕЕ“), който транспонира разпоредбите на Директива 2012/27/ЕС. Новият ЗЕЕ възпроизвежда както вече познати институти, свързани с енергийната ефективност, така и нови задължения. Вникването в разпоредбите на националния закон налага едновременно разглеждане текстовете на Директивата и Насоките на Европейската комисия („ЕК“) по прилагането на отделни нейни членове.

Един от интересните изцяло нови моменти в ЗЕЕ е определянето на предприятията като субекти на задължението за извършване на обследване за енергийна ефективност и прилагане на дейности и мерки за повишаване на енергийната ефективност. Доколкото традиционните адресати на задължението за енергийно обследване са например собствениците на сгради, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление, новите законови текстове адресират търговските предприятия. Насоките на ЕК дори допълнително разширяват тълкуването на понятието „предприятие“ извън стандартните дефиниции на Търговския закон, като реферират към всякаква форма на осъществяване на икономическа

дейност, при която се предоставят стоки или услуги, независимо от правноорганизационната форма.

Задължение да прилагат мерки за енергийна ефективност, съответно да извършват обследване, имат само предприятията, които не попадат в дефиницията на малки и средни по реда на Закона за малките и средни предприятия („ЗМСП“). Основните параметри при преценка на това дали едно предприятие е малко или средно са: а) средносписъчен брой на персонала под 250 души; и б) годишен оборот, ненадвишаващ 97 500 000 лв., и/или стойност на активите, която не превишава 84 000 000 лв., относими към предходната, а за новообразувани предприятия – за текущата финансова година.

Анализът за това дали дадено предприятие попада или не в категорията „малко или средно“ изисква допълнителна преценка на редица обстоятелства. Съгласно Насоките на ЕК при изчисляване на средносписъчния брой на персонала следва да се вземат предвид постоянно ангажирани служители, независимо дали са наети по трудов или друг вид договор. От техния брой се изключват стажанти и служители в отпуск по майчинство. Отворен остава въпросът дали служители, ползващи дългосрочен отпуск на друго основание (например: отпуск за временна неработоспособност, отпуск за обучение или неплатен отпуск) следва да се вземат предвид в калкулацията.

При квалификацията на това дали едно предприятие е малко или средно, се изисква допълнително съобразяване на юридическите и икономическите му отношения с други подобни. В зависимост от наличието на отношения със свързани предприятия и предприятия партньори по смисъла на ЗМСП се калкулират в различни процентни съотношения общите параметри за средносписъчен брой на служителите, годишен оборот и стойност на активите на свързаните и/или партниращите си предприятия. Така често може да се стигне до хипотеза един малък местен бизнес, който сам по себе си не надвишава критериите за малко и средно предприятие, да бъде квалифициран като голямо предприятие поради връзката му със други предприятия.

Предвиждайки задължение големите предприятия да прилагат мерки за енергийна ефективност, ЗЕЕ съдържа неясноти от практическо естество. Един от честите въпроси, които възникват, е защо предприятие, квалифицирано като голямо, подлежи на задължително периодично обследване за енергийна ефективност,

след като не притежава собствена сграда, а ползва единствено наети помещения. Същият въпрос стои, ако дейността на предприятието е предоставяне на услуги, които не включват използването на промишлени системи. Не на последно място, как би протекло обследването за енергийна ефективност на такива предприятия и какви могат да бъдат препоръчаните мерки в резултат на проведеня одит; как обследваното предприятие - наемател в чужда сграда ще съобрази и изпълни предписаните му мерки за ефективност, ако те зависят от получаване съгласието от наемодателя-собственик на сградата? Националният закон не дава яснота относно тези практически аспекти.

При транспониране на Директивата в новия ЗЕЕ националният законодател е приел интересен подход относно сроковете за извършване на първите обследвания за енергийна ефективност. Съгласно Директивата, първият одит на енергийната ефективност на големите предприятия следва да се извърши до 5 декември 2015 г. ЗЕЕ предвижда, че освен ако не попадат в някое от изключенията, големите предприятия извършват първото обследване за енергийна ефективност в срок от 1 година от влизане на закона в сила, т.е. до 15 май 2016 г. Разминаването в крайните срокове в общностното и националното законодателство също провокира дискусия и създава несигурност. Особено чувствителна тя е при трансгранични предприятия, при които одитът за енергийна ефективност в чужбина вече е в ход и дори следва да е приключил в началото на декември 2015 г., докато по отношение на свързаното дружество в България все още няма нормативна яснота относно започването и провеждането му.

Изясняването на тези въпроси вероятно предстои чрез приемане на нова или допълване на съществуващата подзаконова нормативна база от наредби към ЗЕЕ.

Деляна Иванова
Старши адвокат

За контакти

адв. Ренета Петкова
Съдружник
petkova@deloittece.com

адв. Звезделина Филова
Мениджър
zfilova@deloittece.com

Адвокатско дружество „Делойт Лигъл“
бул. „Ап.Стамболийски“ 103
София Тауър (Мол София)
гр. София 1303
България
Телефон: + 359 (2) 8023 300
Факс: + 359 (2) 8023 350
www.deloitte.bg